

[A. Svensson.]

betydet en alvorlig Forværrelse. Jeg har ogsaa været til Afstemningsfest for nylig, det var ude paa Landet, og jeg ved, at der er mange trætte og desillusionerede Mennesker af mit Slægtled dernede. Der var ved det Møde, hvor jeg talte, fuldt af unge, heldigvis, men de ældre, de, der stemte Landsdelen hjem til Danmark i 1920, de savnedes noget.

Det er denne Situation, denne for Danmark ikke tilfredsstillende Situation, vi maa se at gøre os til Herre over. Det er i det væsentlige det gamle Tysklands Skyld, at vor Grænselandsdel er kommet saa slemt paa Knæerne. Det er til Gengæld Danmarks Opgave at hjælpe den op igen, og som jeg sagde før, det er hele den danske Stats og hele det danske Folks Interesser, der staar paa Spil her. Vi maa ikke glemme, at Nord-slesvig er Grænselandet imod Syd, og at det kan faa afgørende Betydning for vort Lands og vort Folks Fremtid, om det lykkes os at mestre de Opgaver, der blev lagt hen til os for 15—16 Aar siden. Men herom vil jeg muligvis udtale mig mere udførligt ved de efterfølgende Behandlinger af Lovforslaget.

Aago Fogh: Der er næppe Anledning for mig til paa dette Tidspunkt at holde en lang Tale om det foreliggende Lovforslag, men jeg kan dog ikke undlade at bemærke, at de ærede tre foregaaende Ordførere alle uden Undtagelse har rost den gældende Lov for dens gode Virkninger nede i Sønderjylland, at de alle uden Undtagelse har understreget, at Loven har svaret til sine Forudsætninger i en Udstrækning, som man maaske i og for sig ikke havde ventet, at den har bevirket, at der er skaffet Arbejdsro og sikre Vilkaar for det arbejdende Landbrug dernede. Jeg kan heller ikke undlade i samme Forbindelse at gøre opmærksom paa, at et Lovforslag, der i forbavsende Grad ligner dette, for Øjeblikket ligger til Behandling her i Tinget, men at det omtalte Lovforslag er tænkt at skulle omfatte, ikke Sønderjylland alene, men det hele Land. Jeg kunde have ønsket, at de Konservatives Ordfører ikke, inden han gik i Gang med at erkende Lovens gode Virkninger nede i Sønderjylland, havde indskudt en Bemærkning om, at man selvfølgelig

ikke fra Konservatismens Side kunde tænke sig en Lov af lignende Karakter gennemført for det øvrige Land.

Hvad er da Begrundelsen for, at man i det øvrige Land ikke kan gennemføre noget lignende? Ja, man siger, at Forholdene i Sønderjylland og i det øvrige Land slet ingen Sammenligning taaler. Mon det nu er rigtigt? Hvis det er Gælden, det drejer sig om — jeg er indforstaaet med, at jeg mere har mit Kendskab til Forholdene Nord for den gamle Grænse, medens de foregaaende Ordførere vel mere har Kendskab til Forholdene Syd for denne, og da de nu har talt om Forholdene Syd for den gamle Grænse, maa jeg maaske have Lov til at give nogle Oplysninger om Forholdene Nord for den —, saa vil jeg sige, at efter mit Kendskab er det desværre saadan, at en stor Part af Landmændene Nord for den gamle Grænse har mindst lige saa store Vanskeligheder at kæmpe med som de sønderjyske, og hvis man vil have Bevis for det, kunde jeg nævne et enkelt Eksempel, der i hvert Tilfælde viser, at vi i visse Egne har fuldt ud de samme Vanskeligheder.

I en anden Anledning er der givet Oplysninger herinde om den økonomiske Tilstand med Hensyn til en Del Landbrugs-ejendomme ude vestpaa, og det fremgik heraf bl. a., at en Landmand derude har en Panteværdi i sin Ejendom paa 40 000 Kr., hvoraf de 32 000 Kr. er Ejendomsskyld og de 8 000 Værdien af Besætning og Inventar, men at han i denne Ejendom har et Kreditforeningslaan paa 55 000 Kr. og en samlet Behæftelse paa 76 000 Kr. Jeg tror, jeg tør sige, at i hvert Tilfælde denne Landmand med Hensyn til Gæld opfylder enhver Betingelse for at trænge til Støtte fra Statens Side.

Vi har mange lignende Eksempler, og naar det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram fremhævede, at Vurderingen, altsaa Værdiansættelsen dernede, ikke falder sammen med de Laan, de ligger med dernede, maa jeg sige: Nej, men det kender vi desværre ogsaa andre Steder fra, det er aldeles ikke noget enestaaende for Sønderjylland. Netop den Ejendom, jeg nævnte før, med en Ejendomsskyld paa 32 000 Kr. og en Førsteprioritet paa 55 000 Kr., er vel nok det stærkeste Vidnesbyrd om det fuldkomne urimelige Misforhold mellem Panteværdi — Værdi er